

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi og gildir í 5 ár frá dagsetningu hennar að 67
telja. Birtist hún hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 6. maí

Félagsmálaráðuneytið, 6. maí 1960.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

AUGLÝSING

68

6. maí

um niðurfærslu aðflutningsgjalda.

Með heimild í athugasemdarákvæðum við nr. 11 í 39A kafla tollskrár og með hliðsjón af sams konar heimild í upphafi XV. flokks tollskrárinnar hefur ráðuneytið fært niður aðflutningsgjöld af eftirgreindum vörum þannig, að gjöldin af vörunum verði eins og að neðan greinir og að þær flokkist eins og þar segir:

Tollskrá:		Vöru-		Verð-
Kafli. Nr.		Toll- eining	magns- tollur Aurar	
39A	11 f Sólar, hælur, húfuskyggni, húfugjarðir úr plasti			8
	g Plastbotnar í málningarrúllur	1 kg	7	15
63	97 b Stállóð (sökku), svo og nótaskál			2

Ofangreind aðflutningsgjöld skulu innheimt með viðaukum samkvæmt lögum, sbr. 5. gr. laga nr. 68/1959, um bráðabirgðabreyting og framlenging nokkurra laga.

Sólar, hælur, húfuskyggni, húfugjarðir og svitagjarðir úr plasti, svo og plastbotnar í málningarrúllur er undanþegið innflutningsgjaldi.

Stállóð (sökku), svo og nótaskál, er undanþegið innflutningssöluskatti.

Fjármálaráðuneytið, 6. maí 1960.

Gunnar Thoroddsen.

Sigtr. Klemenzson.

REGLUGERÐ

69

11. maí

um úthlutun húsnæðismálastjórnar á íbúðarlánnum.

1. gr.

Á vegum húsnæðismálastjórnar er til útlána eða framkvæmda það fé, sem hér greinir:

- Fé Byggingarsjóðs ríkisins samkvæmt 3. gr. laga nr. 42/1957.
- Fé það, sem safnast fyrir í frjálsum sparnaði samkvæmt 9. gr. og skyldu-sparnaði samkvæmt 10. gr. sömu laga og ekki er lánað út á vegum Búnaðar-banka Íslands, sbr. lög nr. 42/1957.
- Fé það, sem aflast með sölu bankavaxtabréfa samkvæmt 4. gr. sömu laga.

- 69 11. maí d. Fé það, sem bankar, sparisjóðir, tryggingafélög, opinberir tryggingasjóðir og lífeyrissjóðir lána beint til lántakenda samkvæmt útlánareglum þessum í lán-
um, sem staðfest eru af húsnæðismálastjórn.
e. Fé það, sem Byggingarsjóður ríkisins eða veðdeild Landsbanka Íslands kunna að fá lánað erlendis til íbúðabygginga.

2. gr.

Lán á vegum húsnæðismálastjórnar veitast aðeins til bygginga nýrra íbúða, meiri háttar viðbygginga, sbr. 11. gr., eða kaupa á nýjum íbúðum. Þau skulu greidd lántakendum í peningum og vera affallalaus. Lánin koma til útborgunar í hlutfalli við það, hversu langt er komið byggingu íbúðar, eftir því sem nánar er ákveðið í 12. gr. þessarar reglugerðar.

Lán til hvernar íbúðar skal vera í tvennu lagi, A- og B-lán. A-lánið skal vera jafngreiðslulán með 9% ársvöxtum til allt að 25 ára. B-lánið skal vera með 5½% ársvöxtum og jöfnum afborgunum til allt að 15 ára, en vísitölubundið, þannig að greiðslur afborgana skulu bundnar vísitölu framfærslukostnaðar með hliðstæðum kjörum og þau vísitölubundnu bankavaxtabréf, sem veðdeild Landsbanka Íslands gefur út.

B-lán er heimilt að hafa jafnhátt A-láni, en má aldrei vera hærri, þegar lokið er að fullu afgreiðslu lána til umsækjenda.

Auk þeirra vaxta, sem áður greinir, skulu lántakendur greiða ¼% ársvexti af þeim A-lánnum, sem veitt eru af andvirði seldra bankavaxtabréfa, lánnum Byggingarsjóðs ríkisins og B-lánnum, eins og lán þessi eru á hverjum gjalddaga, til greiðslu kostnaðar við starfrækslu veðdeildar Landsbanka Íslands í þágu Byggingarsjóðs ríkisins.

Heimilt er húsnæðismálastjórn að breyta vaxtakjörum og lánstíma á nýjum lánnum, að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar.

3. gr.

A-lán skulu vera tryggð með 1. veðrétti eða 1. samhliða veðrétti, samhliða samsvarandi B-láni, en B-lán skulu tryggð með 1. veðrétti eða 1. samhliða veðrétti, samhliða samsvarandi A-láni á hlutaðeigandi íbúð.

Samanlögð upphæð A- og B-lána má nema allt að ⅔ hlutum verðmætis íbúðar, samkvæmt mati trúnaðarmanna veðdeildar Landsbanka Íslands eða matsmanna, sem dómkvaddir eru samkvæmt ósk hennar. Þó má heildarlánsupphæð ekki vera hærri en 100 þúsund krónur á hverja einstaka íbúð, nema ef um er að ræða umsækjanda, sem veita má allt að 25% hærri lán en almennt gerist á þeim tíma, sem lánið er veitt, vegna þátttöku í skyldusparnaði eða frjálsum sparnaði samkvæmt III. kafla laga nr. 42/1957.

4. gr.

Þeir, sem óska að fá lán til nýrrar íbúðar hjá húsnæðismálastjórn eða öðrum aðila, sem hefur rétt til að veita A-lán, sbr. 6. gr., skulu sækja um ákveðna lánsupphæð á þar til gerðu umsóknareyðublaði, er húsnæðismálastjórn lætur í té. Umsóknin er ógild, ef vísitandi rangar upplýsingar eru gefnar á eyðublaðinu, og verður þá umsókn frá þeim umsækjanda ekki tekin til greina næstu 12 mánuði. Ef lán hefur verið veitt á grundvelli vísitandi ósannra upplýsinga, getur húsnæðismálastjórn sagt því upp fyrirvaralaust.

Heimilt er húsnæðismálastjórn og þeim aðilum, sem hafa rétt til veitingu A-lána, að krefjast frekari upplýsinga um einstök atriði varðandi ástæður umsækjenda eða íbúðarsmíði þeirra, og skulu umsækjendur þá leysa úr þeim fyrirspurnum, áður en umsókn er tekin til afgreiðslu.

5. gr.

69

11. maí

Lánsúmsókn skulu fylgja eftirtalin skilríki:

- a. Lóðarsamningur eða staðfest afrit af honum, sé um leigulóð að ræða. Hafi lóðarsamningur ekki verið gerður, skal í hans stað koma yfirlýsing landeiganda um leiguréttindi og leigutíma. Sé um eignarlóð að ræða, skulu fylgja full sönnunargögn um eignarrétt.
- b. Teikning í 2 eintökum af fyrirhuguðu húsi eða viðbyggingu, ef um hana er að ræða, en þá skal teikning eða uppdráttur einnig sýna stærð og gerð þess húss, sem byggja á við. Sé sótt um lán út á íbúð í sambyggingu eða fjölbýlishúsi, skal tilgreina í úmsókn, hvar íbúðin er staðsett í húsinu. Teikning skal vera árituð af byggingarnefnd, ef hús er byggt á skipulagsskyldum stað, en þar sem ekkert skipulag er ákveðið, skal hún árituð af hlutaðeigandi sveitarstjórn, sem þar með staðfestir, að fengið sé fullgilt leyfi fyrir staðsetningu hússins.
- c. Yfirlýsing um efnahag og tekjur umsækjanda á þar til gerðu eyðublaði, þar sem m. a. eru upplýsingar um, hvort umsækjandi eigi eða hafi átt íbúð s. l. 2 ár, staðfest af undirskattanefnd eða skattstjóra.
- d. Vottorð héraðslæknis eða borgarlæknis um íbúð umsækjanda, ef hún er heilsu-spillandi eða mjög gölluð og hann óskar að styðja úmsókn sína með slíku vottorði.
- e. Vottorð heimilislæknis um heilsufar umsækjanda eða fjölskyldumeðlima hans, ef hann óskar að styðja úmsóknina með því að tilgreina erfiðar heilsufars-ástæður.
- f. Vottorð sveitarstjórnar um fjölskyldustærð, aldur fjölskyldumeðlima og hús-næðisástæður.
- g. Önnur þau skilríki, sem hús-næðismálastjórn kann að telja nauðsynleg.

6. gr.

Heimilt skal bönkum, sparisjóðum, tryggingafélögum, opinberum trygginga-sjóðum og lífeyrissjóðum að veita A-lán, sbr. d-lið 1. greinar, enda séu þau að öllu leyti veitt í samræmi við útlánareglur hús-næðismálastjórnar og staðfest af henni.

Skulu þeir, sem fengið hafa A-lán sjá slíkum aðilum, eiga rétt á B-láni frá hús-næðismálastjórn, ef fé er fyrir hendi, og má það vera allt að því jafnhátt, enda hafi hún áður staðfest veitingu A-lánsins.

7. gr.

Fjórir stjórnarmeðlimir hús-næðismálastjórnar taka ákvarðanir um veitingu lána af því fé, sem tilgreint er í a, b, c og e-liðum 1. gr. þessarar reglugerðar, og úrskurða um staðfestingu þeirra A-lána, sem veitt eru samkvæmt 6. gr.

8. gr.

Áður en ákvarðanir eru teknar um lánveitingu til einstaklinga, skal hús-næðis-málastjórn skipta heildarlánsfé, sem veitt er samkv. II. og III. kafla laga nr. 42/1957, milli hinna ýmsu kaupstaða, kauptúna og annarra þeirra staða, sem íbúð-arhús eru byggð á útmældum lóðum, að $\frac{1}{3}$ hlutfalli við íbúatölu hlutaðeigandi staða og að $\frac{2}{3}$ eftir tölu fullgildra lánsúmsókna. Ef ekki er fyrir hendi fullgild láns-úmsókn frá kaupstað eða kauptúni, skal því lánsfé, sem í þess hlut kemur úthlutað til þess byggðarlags, sem hlutfallslega minnsta úthlutun fær miðað við fullgildar úmsóknir.

Við ákvörðun um lánveitingu til einstaklinga í hverjum kaupstað eða kauptúni, skal meta lánsfjárbörf umsækjenda eftir ástæðum þeirra samkvæmt reglum, sem hús-næðismálastjórn samþykkir og félagsmálaráðherra staðfestir.

Heimilt er byggingarfélagum og einstaklingum að sækja um sameiginlegt lán til byggingar fjölbýlishúsa eða margra íbúða, sem hafðar eru í smíðum í einu. Slíkum umsóknum skulu fylgja, auk lóðarsamnings og allra vinnuteikninga, smíðalýsing, sundurliðuð kostnaðar- og efnisáætlun og áætlun um byggingartíma eins nákvæmar og um úthóðslýsingu væri að ræða, enn fremur áætlun um rekstur íbúðanna og greinargerð um skilmála og kjör þau, sem væntanlegum eigendum íbúðanna eru ætluð.

Húsnæðismálastjórn getur veitt loforð fyrir slíku sameiginlegu láni, er skiptist síðar á einstakar íbúðir eftir ákvörðun hennar. Slíkt lán skal þó ekki afgreitt fyrr en fyrir liggur, hverjir verði eigendur hinna einstöku íbúða, enda hafi þeir hver um sig sótt um lán á venjulegan hátt og verið samþykktir af húsnæðismálastjórn.

Húsnæðismálastjórn er þó heimilt að samþykkja slík lán, sem að ofan greinir, og greiða þau út eftir því, sem framkvæmdinni miðar áfram, ef þess er óskað og hún telur, að um álitlega framkvæmd sé að ræða, enda hafi hún sjálf ráðstöfunarrétt á þeim íbúðum, sem þannig eru byggðar.

10. gr.

Þegar húsnæðismálastjórn hefur hlutast til um, að íbúðarbyggingar verði framkvæmdar að undangenginni samkeppni um byggingu hagkvæmra og ódýrra íbúða, skulu þær ásamt íbúðum byggingarfélaga, er njóta ríkisábyrgðar, sitja fyrir lánum að öðru jöfnu, enda ráðstafi húsnæðismálastjórn íbúðunum eða sé samþykk úthlutun þeirra til einstaklinga, er áður hafa hver um sig sótt um lán á venjulegan hátt.

Heimilt er húsnæðismálastjórn að veita bráðabirgðalán úr Byggingarsjóði ríkisins til bygginga, sem átt er við í þessari grein, meðan þær eru í smíðum, enda sé þess gætt, að örugg trygging sé fyrir láninu. Þegar íbúðirnar eru orðnar veðhæfar samkvæmt reglum veðdeildarinnar og Byggingarsjóðs ríkisins, skal bráðabirgðalán-um þessum skipt á þær og breytt í A- og B-lán eftir ákvörðun húsnæðismálastjórnar.

11. gr.

Meiri háttar viðbyggingar, sbr. 2. gr., skulu í fyrsta lagi taldar byggingar, er skapa nýja sjálfstæða íbúð eða íbúðir, enda þótt hluti af þeim myndist af hinni eldri byggingu, og í öðru lagi viðbyggingar, sem auka um að minnsta kosti 20 m² gólfplöt eldri íbúðar, enda hafi íbúðin fyrir stækkun verið talin ófullnægjandi að dómi húsnæðismálastjórnar.

12. gr.

Veðdeild Landsbanka Íslands skal sjá um afgreiðslu þeirra lána, sem veitt eru af húsnæðismálastjórn, svo og innheimtu afborgana og vaxta.

Veðdeildinni er heimilt að afgreiða A- og B-lán til nýbyggingar húsnæðis, þegar íbúð er komin það langt áleiðis, að hún samkvæmt mati geti talizt öruggt veð fyrir láninu, þó ekki fyrr en íbúðin er fokheld.

Heimilt er veðdeildinni að halda eftir hluta af lánum, þar til frágangur byggingar er orðinn eins og húsnæðismálastjórn og veðdeild gera kröfu um. Enn fremur getur húsnæðismálastjórn látið halda eftir hluta af lánum, þar til umsækjandi hefur skilað kostnaðaryfirliti yfir byggingu íbúðarinnar.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 42 1. júní 1957, um húsnæðismálastofnun, byggingarsjóð ríkisins, sparnað til íbúðarbygginga, breyting

á I. kafla laga nr. 36/1952 o. fl., til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. 69
11. maí

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1960.

Emil Jónsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REGLUGERÐ

70
10. maí

um breytingu á reglugerð um tekjuskatt og eignarskatt nr. 147 30. des. 1955 og reglugerð nr. 11 29. jan. 1958 um breyting á þeirri reglugerð.

1. gr.

Í stað orðanna í 4. mgr. A-liðs 28. gr.:

„Steinhús (af fasteignamati)	1 %
Timburhús (af fasteignamati)	2 %
Torfhús (af fasteignamati)	4 %“
komi:	
Steinhús (af fasteignamati)	4 %
Timburhús (af fasteignamati)	6 %
Torfhús (af fasteignamati)	8 %

2. gr.

Reglugerð þessi skal koma fyrst til framkvæmda við álagningu tekjuskatts á árinu 1960 af tekjum ársins 1959.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum um tekjuskatt og eignarskatt nr. 46 frá 1954 og öðlast þegar gildi.

Reglugerð nr. 11 29. jan. 1958 er úr gildi numin.

Fjármálaráðuneytið, 10. maí 1960.

Gunnar Thoroddsen.

Sigtr. Klemenzson.

GJALDSKRÁ

71
13. maí

fyrir Hitaveitu Reykjavíkur.

I. KAFLI

1. gr.

Hitaveitan selur afnot af heitu vatni úr veitukerfum þeim, sem gerð hafa verið eða verða gerð, eftir þeim reglum sem settar eru í gjaldskrá þessari.

2. gr.

Hitaveitan lætur hverju húsi, sem er í sambandi við vatnsæðar hennar, í té vatns-magn, er ætla má að nægi til fullrar hitunar á húsinu í allt að 15° C frosti, enda séu ofnar hússins nægilega stórir, að dómi hitaveitunnar.

Verður vatnsrennsli að húsinu takmarkað um hemil, eftir því sem þörf krefur.